
ГНІЙНО-НЕКРОТИЧНІ УСКЛАДНЕННЯ ПАНКРЕОНЕКРОЗУ І ЗНАЧЕННЯ МІКРОБНОГО ПРОТЕОЛІЗУ У ЇХ РОЗВИТКУ

Ващук В.В.

Львівський державний медичний університет ім. Д.Галицького, м.Львів

Гнійно-некротичні ускладнення панкреонекрозу і надалі залишаються однією з основних причин летальних вислідів. В свою чергу, активація мікробного протеолізу призводить до погіршення перебігу гнійно-

некротичних процесів, що проявляється підтримкою критичного рівня запалення і пригнічення процесу загоєння.

Мета роботи проаналізувати значення програмованих релапаротомій у лікуванні гнійно-некротичних ускладнень панкреонекрозу, з'ясувати місце мікробного протеолізу у перебігу вище згаданих процесів у підшлунковій залозі.

Матеріали і методи. Проаналізовано результати лікування 30 хворих з гнійно-некротичними ускладненнями панкреонекрозу. Половину з них склали абсцеси підшлункової залози та флегмони парапанкреатичного простору (17 випадків). Абсцеси органів черевної порожнини склали 5 випадків, гнійний перитоніт - 4, торакальні гнійні ускладнення - 4. У 16 хворих проведено мікробіологічне дослідження збудників інфекції. Окрім того, за власною методикою вивчали динаміку протеазної активності ранового вмісту із гнійного вогнища. Два стерильні диски, один просякнутий рановим вмістом, а другий – 1% розчином трипсину накладалися на молочно-агарове середовище в чашках Петрі. Результати оцінювали в умовних одиницях (ум.од.) відповідно до принципу визначення чутливості до антибіотиків.

Результати. У всіх випадках хірургічного лікування застосовувалися програмовані релапаротомії. Перша ревізія виконувалася здебільшого через 48 годин. Термін наступних залежав від стану хворого, даних попередніх змін в ділянці підшлункової залози та ступеня ендотоксикозу. Найчастіше вона проводилася

на 3-5 день після першої операції. Впродовж лікування виконували від однієї до п'яти програмованих релапаротомій. Видужало 18 пацієнтів, померло - 12.

Після розкриття гнійного вогнища активність протеаз ранового вмісту становила $6,4 \pm 0,73$ ум.од., через 10 діб після операції – $12,6 \pm 0,31$ ум.од., тобто протеолітична активність мікробних протеаз збільшилась майже в два рази. Дослідження мікрофлори під час операції дало змогу обґрунтувати цей феномен. При першій операції синьогнійна паличка (як основне джерело мікробного протеолізу) зустрічалася в трьох випадках (18,7%), через 10 днів вона визначалася ізольовано або в асоціаціях вже у 9 випадках (56,2%).

Висновки. Аналіз програмованих релапаротомій показує, що своєчасне хірургічне втручання та його раціональний об'єм в поєднанні з антиміробною терапією створюють сприятливі умови для ліквідації патологічного процесу.

В свою чергу, зростання протеолітичної активності в рановому вмісті зумовлюється дією мікробних протеаз, які негативно впливають на перебіг захворювання, зокрема, сприяють поширенню гнійно-некротичного процесу у підшлунковій залозі, що віддзеркалюється на вислідах захворювання. Отримані дані свідчать про доцільність врахування мікробного протеолізу при виборі адекватної терапії гнійно-некротичних ускладнень панкреонекрозу.

РЕЗЮМЕ

ГНОЙНО-НЕКРОТИЧЕСКИЕ ОСЛОЖНЕНИЯ ПАНКРЕОНЕКРОЗА И ЗНАЧЕНИЕ МИКРОБНОГО ПРОТЕОЛИЗА В ИХ РАЗВИТИИ

Ващук В.В.

Целью работы было проанализировать значение программированных релапаротомий в лечении гнойно-некротических осложнений панкреонекроза, выяснить место микробного протеолиза в течении упомянутых процессов в поджелудочной железе.

SUMMARY

PURULENT-NECROTIC COMPLICATIONS OF PANCREONECROSIS AND THE ROLE OF MICROBE PROTEOLYSIS IN THEIR DEVELOPMENT

V.V. Vashchuk

The aim of the work was the analysis of the role of programmed relaparatomies in treatment of purulent-necrotic complications of pancreonecrosis, elucidate the place of microbe proteolize in the passing of these processes in pancreas.